

# RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

## ARREST

nr. A/2013/0695 van 26 november 2013  
in de zaak 1213/0033/SA/4/0027

*In zake:*

1. de heer **Ralph SLABBAERT**
2. de heer **Julien LAMBERT**
3. de heer **Gilbert DHONDT**
4. de heer **Walter DE WITTE**
5. de heer **Christiaan DE VOS**
6. de heer **Jozef DE KEUKELEIRE**
7. mevrouw **Roos VERPLANCKE**
8. de heer **Alexander ALONSO**
9. mevrouw **Bernadette BRESSERS**
10. mevrouw **Marie-Claire REYNE**
11. de heer **Arsene DE CLERCQ**
12. de heer **Benoit SIOEN**
13. de heer **Geert HOLLANDERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:  
advocaat Peter DE SMEDT  
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141  
waar woonplaats wordt gekozen

*verzoekende partijen*

*tegen:*

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:  
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

*verwerende partij*

*Tussenkomen  
partij:*

de **secretaris-generaal** van het **Departement LANDBOUW EN  
VISSERIJ**

---

### I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 20 september 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 juli 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer en mevrouw Pascal en Viviane VAN HOORDE, hierna de aanvragers, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Pinte van 27 maart 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvragers een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een machineloods, rundveestal en overdekte mestvaalt, het aanleggen van een terreinverharding en een waterbekken en het overwelfen van een gracht.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9840 De Pinte, Polderdreef 66 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 231 w2 en 231 x2.

## **II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Bij arrest van 30 april 2013 met nummer S/2013/0106 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de vierde kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 oktober 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter DE SMEDT die verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomenende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

## **III. TUSSENKOMST**

De secretaris-generaal van het departement LANDBOUW EN VISSERIJ verzoekt door neerlegging ter griffie van een verzoek tot tussenkomst op 29 oktober 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 19 november 2012 vastgesteld dat het verzoek op het eerste zicht ontvankelijk lijkt en de tussenkomenende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

#### IV. FEITEN

1.

Op 6 december 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de aanvragers bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Pinte een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van een machineloods, rundveestall en overdekte mestvaalt, het aanleggen van een terreinverharding en een waterbekken en het overwelfen van een gracht.

De aanvraag betreft een verplaatsing en schaalvergroting van het thans zo'n 500 meter meer ten noorden gelegen bestaande landbouwbedrijf van de aanvragers.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in parkgebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 9 juli 2010, in het bijzonder in de perimeter van de groenpool Parkbos (artikel 1) en in een zone voor landbouw (artikel 9). Het oostelijke deel van het perceel met nummer 231x2 ligt in een gebied met als overdruk Vista (artikel 1.3).

De percelen zijn volgens de Landschapsatlas gelegen binnen de perimeter van de ankerplaats 'Scheldevelde en de zeven dreven'. De percelen zijn eveneens gelegen in de nabijheid van het bij ministerieel besluit van 15 oktober 1974 beschermd landschap 'Kasteel Scheldevelde met park en de Zeven Dreven'.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 december 2011 tot en met 22 januari 2012, worden 219 bezwaarschriften en 1 petitielijst ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 3 januari 2012 het volgende gunstig advies uit:

“...

*De huidige landbouwbedrijfszetel is door het GRUP Parkbos herbestemd tot Kasteelparkgebied en biedt geen toekomstperspectieven. In samenwerking met de gemeente en verschillende overheidsorganisatie is een herlokalisatie onderzocht.*

*De locatie van de nieuwe inplanting is door hetzelfde GRUP herbestemd tot zone voor landbouw en biedt daarmee wel de nodige ontwikkelingsmogelijkheden.*

*Het landbouwbedrijf van de aanvrager is een grondgebonden vleesveehouderij met groententeelt, hoofdzakelijk vollegronds. Een nieuwe inplanting kan, gelet op de nood tot herlokalisatie, voor dit type bedrijf toegelaten worden. De afstandsregel uit de voorschriften van het gewestplan voor agrarisch gebied gelden niet voor deze aanvraag omdat de locatie niet gelegen is in agrarisch gebied bestemd volgens het gewestplan en omdat het een grondgebonden landbouwbedrijf betreft.*

*Het nieuwe gebouwencomplex sluit aan bij de bebouwing langs de Polderdreef. Het effect op de ankerplaats Scheldevelde en de Zeven Dreven en het beschermd landschap Kasteel Scheldevelde en de Zeven Dreven is op die manier en door de beplanting minimaal gehouden. Voor de thuisverkoop van dit landbouwbedrijf is de nieuwe locatie beter gelegen. Het concept van de nieuwe bedrijfszetel voorziet de eventuele hinderlijke functies aan de oostzijde van de site zodat mogelijke hinder t.a.v. omwonenden maximaal vermeden wordt.*

*De nieuwe bedrijfszetel beantwoordt aan een goede ruimtelijke ordening.*

*...*

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 17 januari 2012 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 20 februari 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Pinte weigert op 27 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers en motiveert zijn beslissing als volgt:

*“ ...*

- Gelet op het gunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij van 03 januari 2012;*
- Gelet op het gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos van 17 januari 2012;*
- Gelet op de verleende milieuvergunning door de Deputatie van 8 maart 2012;*
- Gelet dat het gewestelijk GRUP Grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C - Parkbos, art. 9.1 - zone voor landbouw, stelt dat "nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, toeleverende en dienstverlenende activiteiten en landbouwverwante activiteiten zijn niet toegelaten";*
  - Overwegende dat in de niet-bindende toelichtende nota bij het GRUP verwijzingen naar landbouw kunnen gevonden worden en dat de planologische visie m.b.t. landbouw wordt weergegeven (zie o.a. pg 17, 18, 43 van de niet-bindende toelichtingnota). Naar de geest van dit RUP staat in de groenpool Parkbos het groengebied ten behoeve van zachte recreatie voorop, met als primaire componenten bos, stedelijke natuurelementen en landbouw. Tevens vormt in de groenpool het garanderen van de leefbaarheid van de landbouwactiviteiten een belangrijk uitgangspunt. Hiertoe werd in het verleden reeds een protocol gesloten;*
  - Overwegende dat de inplanting van het nieuw landbouwbedrijf zich beter situeert aan de rand van het Parkbos in plaats van direct naast een woonwijk. Door de bedrijfsgebouwen en constructies te verschuiven richting vista, mits voldoende ruimte te laten voor een groene bufferzone zodanig dat nog weinig zichtbaar is van de bedrijfsgebouwen en constructies, wordt er planologisch aan een goede ruimtelijke ordening gedaan. Veel beter nog indien de vista van plaats verwisselt, als buffer tussen de woonzone en het landbouwgebied, zodanig dat het bedrijf volledig tegen de rand van het bos is gelegen in de omgeving van een bestaande hoeve in het boskerngebied en dicht bij de huidige bedrijfswoning. Aldus kan de ontsluiting van het landbouwbedrijf gebeuren via de Kalande zodanig dat er weinig hinder kan ontstaan ten opzichte van de woonwijken in de omgeving;*
  - Gelet dat in deze toelichtende nota van het GRUP er geen definitie van intensieve veeteelt kan gevonden worden;*
  - Gelet dat er in het dossier sprake is van 120 runderen (144 runderen volgens het milieu-vergunningsdossier met mogelijks een uitbreiding tot 199), en het niet duidelijk is of deze runderen op de gestelde locatie het ganse jaar door kunnen grazen, waardoor een vermoeden zou kunnen ontstaan dat de runderen grotendeels op stal blijven staan, tenzij het een voorwaarde van de vergunning is dat de runderen grotendeels buiten moeten grazen;*

- Overwegende dat het niet duidelijk is of het over een hoofdzakelijk grondgebonden activiteit gaat, waarbij de runderen een groot deel van het jaar grazen op de (aanliggende) weiden;
- Gelet op de niet bindende omzendbrief van 8 juli 1997 (in verband met het KB 1972 Gewestplannen) betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen waarin het begrip intensieve veeteelt dient begrepen te worden als landbouwbedrijven die praktisch volledig losgekomen zijn van eigen voederwinning en op (kleine) industriële schaal worden uitgebaat;
  - Overwegende dat in het inrichtingsbesluit het begrip 'industriële veeteelt' steeds aan de vereiste van 'niet aan de grond gebonden zijn,' wordt gekoppeld;
  - Overwegende dat deze vereiste van 'niet aan de grond gebonden zijn' niet in het GRUP wordt gesteld en dat dit GRUP immers alleen spreekt van intensieve veeteelt en niet van 'niet aan de grond gebonden intensieve veeteelt';
  - Overwegende dat het GRUP strenger is dan het KB 1972 omdat geen oprichting van industriële landbouwbedrijven of van intensieve veeteelt toegelaten is, zelfs niet indien een afstand van 300 m wordt aangehouden;
  - Overwegende dat het GRUP geen eisen stelt omtrent de al dan niet grondgebondenheid van het landbouwbedrijf, kan alleen uitgegaan worden van het gemechaniseerde karakter van de gevoerde veeteelt. Spraakgebruikelijk slaat intensieve veeteelt bijgevolg op het gemechaniseerde karakter van de landbouw die gevoerd wordt. Het toetsen of een aanvraag al dan niet onder intensieve veeteelt valt binnen het RUP, kan bijgevolg gebeuren aan de hand van het gemechaniseerde karakter ervan. In casu betreft de aanvraag het oprichten van een nieuwe veeteeltinrichting, dewelke volgens de aanvraag plaats moet bieden voor 120 runderen (zelfs tot 144 runderen in de milieuvergunning). De grote hoeveelheid dieren kunnen echter zonder een hoog mechanisch karakter niet vetgemest worden. De omvang straalt ook een industrieel karakter uit. Bijgevolg kan er geargumenteed worden dat het aangevraagde niet past binnen de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP;
  - Overwegende dat een bedrijf met een minder intensief karakter, onder bepaalde voorwaarden, wel toelaatbaar zou kunnen zijn;
- Gelet op het art. 4.3.1 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en in het bijzonder de "Goede Ruimtelijke Ordening";
  - Gelet op het doelstellingenartikel 1.1.4 van de VCRO dat stelt dat er rekening dient te worden gehouden met de ruimtelijke draagkracht, waaronder de gevolgen voor het leefmilieu en de sociale gevolgen, met het oog op ruimtelijke kwaliteit. Daarnaast dient de vergunningverlenende overheid conform het doelstellingenartikel niet alleen de huidige goede plaatselijke ordening veilig te stellen, maar ook de toekomstige;
  - Overwegende dat de inplanting van het nieuwe landbouwbedrijf dicht bij de woonwijken mogelijks hinder kan veroorzaken. Aan de hand van dit dossier kan niet worden ingeschat of er gevolgen zullen zijn voor de omgeving door de inplanting nabij een woonwijk en of er voldoende waarborgen worden geboden teneinde de hinder voor de omgeving te beperken en/of te vermijden;
  - Gelet dat het voorwerp van de aanvraag ligt op enkele tientallen meters van een woongebied. De grote rundveestal komt tot op een afstand van 45 m en 48 m te liggen van de meest nabijgelegen woningen. Daarnaast komt de quarantainestal tot op een afstand van minstens 30 m ten opzichte van de aanpalende woningen. Een grote landbouwexploitatie tot tegen het woongebied brengt de leefbaarheid van het aanliggende woongebied in het gedrang. Hoewel de afstandsregel art. 11,

4.1 van het inrichtingenbesluit niet van toepassing is, oordeelt de gemeente dat de huidige gebouwen gelet op hun omvang en beoogde intensieve veeteelt te dicht bij het aanpalende woongebied gelegen zijn. In casu komt het aangevraagde bedrijf quasi tot in de tuin van omwonenden. Zelfs het huidige concept van indeling van het bedrijf met de meest hinderlijke gebouwen, het verst verwijderd van de omliggende bewoning, volstaat niet om hinder te vermijden in het omliggende woongebied;

- Gelet op het feit dat de herlokalisatie van het huidig landbouwbedrijf een schaalvergroting, van 80 runderen naar 144 (volgens de milieuvergunning), met zich meebrengt dat voorheen planologisch niet werd ingeschat;
- Gelet op de hinderaspecten die de aanvraag met zich kan meebrengen;
  - Het landbouwbedrijf kan weldegelijk geur- en geluidshinder veroorzaken.
  - Feit dat dit behoort tot een normale bedrijfsexploitatie, betekent niet dat deze het aanpalende woongebied geen last van de hinder zou ondervinden. De grootschaligheid van de exploitatie speelt hierbij tevens een rol.
  - Door de ligging van de grote stal op enkele tientallen meters van de aanpalende woningen zal er ongetwijfeld geur- en geluidshinder zijn.
  - De gunstige ligging in functie van de dominerende windrichting verhelpt niet dat op overige momenten nog steeds last van deze hinder kan worden ondervonden.
  - Door de grootschaligheid en de ligging van de voorziene gebouwen kan weldegelijk hinder zijn naar de omliggende woongebieden;

Overwegende dat het schepencollege beslist om als relevante elementen van goede ruimtelijke ordening vooral de hinderaspecten en visueel-vormelijke aspecten te weerhouden. Tevens de onverwachte grootschaligheid van het landbouwbedrijf, waarvan de intensiviteit en impact onvoldoende kan ingeschat worden, de welke een directe impact en hinder kan hebben op de omliggende residentiële woonzones.

Om bovenstaande redenen **WEIGERT** het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning.

Het College neemt kennis van het negatieve advies van gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar, maar sluit zich niet aan bij de weerlegging van de bezwaren. De geuite bezwaren met betrekking tot de categorieën stedenbouwkundige onverenigbaarheid, hinderaspecten en intensieve veeteelt zijn zowel wat betreft de legaliteitsaspecten en de goede ruimtelijke ordening in de hiernavolgende mate gegrond.

#### Legaliteitsaspecten.

De bouwplaats is volgens het GRUP Grootstedelijk gebied Gent- deelproject 6C- Parkbos gelegen in een zone voor landbouw.

In art. 9.1 van de stedenbouwkundige voorschriften bij dit RUP wordt gesteld dat: Nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, toeleverende en dienstverlenende activiteiten en landbouwverwante activiteiten zijn niet toegelaten.

In het GRUP wordt intensieve veeteelt niet gedefinieerd. Spraakgebruikelijk slaat intensieve veeteelt bijgevolg op het gemechaniseerde karakter van de landbouw die gevoerd wordt. Het toetsen of een aanvraag al dan niet onder intensieve veeteelt valt binnen het RUP, kan bijgevolg gebeuren aan de hand van het gemechaniseerde karakter ervan.

*In tegenstelling tot het in het art 11 Inrichtingsbesluit (van het KB 1972 - Gewestplannen) gehanteerde begrip 'industriële veeteelt' wordt dit in het GRUP niet gekoppeld aan het 'aan de grond gebonden karakter van het bedrijf.' De definities in het kader van bijlage 1 van VLAREM I of andere, ook degene waarin wordt verwezen naar het al dan niet grondgebonden karakter van de inrichting, zijn bijgevolg niet van toepassing.*

*Het college is van oordeel dat de huidige inrichting dewelke volgens de aanvraag plaats biedt aan 120 runderen, volgens de milieuvergunning 144, een hoge graad van mechanisatie kent en verwijst ondermeer naar het spraakgebruikelijke, reeds geciteerd in voorgaande alinea;*

*Het aangevraagde is strijdig met de voorschriften van het GRUP Grootstedelijk gebied Gent- deelproject 6C- Parkbos.*

#### *De goede ruimtelijke ordening*

*Gelet op het aanpalende woongebied overtreft de schaal van het bedrijf de ruimtelijke draagkracht van de omgeving. De aangevraagde betreft een exploitatie van 120 runderen (aanvraag) of 144 (milieuvergunning) op slechts tientallen meter van het aanpalende woongebied, hetgeen de leefbaarheid in het aanpalende woongebied in het gedrang brengt.*

*Hoewel het concept van de inplanting erop gericht is om de meest hinderlijke activiteiten zo ver mogelijk van de in de omgeving aanwezige huizen te leggen, verhindert dit niet dat een grote industriële veestal op respectievelijk 42 m en 45 m van de dichtste woningen wordt opgetrokken en de quarantainestal op slechts 30 m.*

*Door de omvang van het aangevraagde bedrijf zal, zoals de bezwaren terecht stellen, geurhinder worden veroorzaakt, dewelke merkbaar zal zijn in de omliggende woongebieden. De gunstige ligging in functie van de dominerende windrichting, waardoor de meeste hinder op de achterliggende weilanden gelegd zal worden, verhindert niet dat er wel degelijk op andere momenten daadwerkelijk hinder ondervonden zal worden. Dat deze hinder veroorzaakt wordt in het kader van de normale bedrijfsexploitatie doet hieraan geen afbreuk. Het groenscherm of de inplanting van de constructies ter beperking van zoveel mogelijk hinder, kan niet vermijden dat wel degelijk een geurhinder waargenomen zal worden.*

*Daarnaast zal het aangevraagde, zoals in de bezwaren wordt opgemerkt, eveneens visuele hinder veroorzaken. Het aangevraagde bedrijf ligt immers aan de rand van de kern van De Pinte, waardoor het bedrijf een beeldbepalend aspect zal vormen bij het binnenrijden van de dorpskern. Het landschapsplan voorziet weliswaar enige buffering, desondanks zal er nog steeds een zicht op de grote stal en loods blijven. Te meer daar met bladverliezende loofbomen gewerkt wordt, waardoor in de winterperiode het zicht op de stal behouden blijft. Deze visuele hinder speelt ook ten aanzien van de aanpalende woningen achteraan, waar de eigenaars zicht zullen hebben op de grote stallen. Hetgeen echter niet impliceert dat de eigenaars van de percelen aanspraak kunnen maken op een blijvend open en ongehinderd uitzicht op de achterliggende percelen.*

*Uit bovenstaande kan afgeleid worden dat het aangevraagde is strijdig met een goede ruimtelijke ordening.*

*...*

De aanvragers van de vergunning tekenen tegen deze beslissing op 25 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De dienst Landbouw en Platteland van de provincie Oost-Vlaanderen brengt op 7 juni 2012 het volgende gunstig advies uit:

“ ...

*Het betreft een bestaand rundveebedrijf, gelegen vlak tegen een kasteelsite die in het GRUP parkbos Gent gelegen is en ingekleurd is als kasteelpark. De bestaande gebouwen zijn verouderd, niet in eigendom en de vergunning vervalt in 2017 en zal met de nieuwe bestemming wellicht niet vernieuwd kunnen worden. Daarom wil de aanvrager zijn bedrijf verplaatsen naar een andere locatie, die ook aansluit bij zijn graasweiden.*

*De nieuwe inplanting is overlegd met een aantal overheidsinstanties en bij het ontwerp van de nieuwe gebouwen is veel aandacht gegaan naar een kwalitatieve agrarische architectuur en inkleding in het landschap ism de provinciale landbouwkamer.*

*Het gaat om een volwaardig en leefbaar (zonder enige twijfel grondgebonden en niet industrieel of intensief in de zin van de stedenbouwwetgeving) bedrijf dat ingeplant wordt in agrarisch gebied, aansluitend bij de bestaande bebouwing van De Pinte en zodanig dat de koeien de weiden uit het parkbos kunnen bereiken en onderhouden.*

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 juli 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 19 juni 2012 beslist de verwerende partij op 26 juli 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

## 2.2 Juridische aspecten

*Er dient nagegaan in hoeverre de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het geldend plan, zoals hoger omschreven.*

*De voorgestelde werken zijn zo ingeplant dat deze zich niet bevinden in de zone met overdruk vista. De bepalingen van die overdruk moet bijgevolg niet in overweging genomen worden.*

*De gevraagde boerderij kan volgens de geldende voorschriften op deze plek aanvaard worden. Alle werken, handelingen, voorzieningen, inrichtingen en functiewijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van het landbouwbedrijf zijn er immers toegelaten, een landbouwbedrijfszetel mag er enkel de noodzakelijke bedrijfsgebouwen en de woningen van de exploitanten bevatten, wat hier het geval is, evenals verblijfsgellegenheid, verwerkende en dienstverlenende activiteiten voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaken. Nieuwe agrarische bedrijven zijn toegelaten, voor zover ze geen industrieel karakter hebben of het geen voor intensieve veeteelt, toeleverende en dienstverlenende activiteiten en landbouwverwante activiteiten betreffen.*



*Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen dat het hier door de grote mate van mechanisatie wel degelijk gaat om een intensief veeteeltbedrijf wordt niet bijgetreden.*

*De landbouw wordt vandaag de dag in het algemeen gekenmerkt door een graad van mechanisatie en schaalvergroting, die zich ook in andere sectoren doorzet, zodat bezwaarlijk op basis daarvan kan gesteld worden dat het hier om een intensief of industrieel bedrijf gaat. Daarenboven toont het college van burgemeester en schepenen niet aan waarom de hoeveelheid dieren zonder mechanisatie niet kunnen vetgemest worden.*

*Gelet op de aard -een rundveebedrijf- en omvang -144 dieren- van de hier voorgestelde boerderij kan bezwaarlijk gesproken worden van intensieve veeteelt. Appellant toont op voldoende wijze aan dat de veeteelt wel degelijk een grondgebonden karakter heeft, onder meer omdat appellant over weidegronden beschikt in de nabijheid van de nieuwe site waardoor de dieren een groot deel van het jaar op weides grazen, en volledig kan instaan voor de productie van het benodigde voedsel, en zelfs overschot heeft. Ook het advies van de provinciale dienst Landbouw en Platteland bevestigt dit, net als het advies van Duurzame Landbouwwontwikkeling, dat stelt dat het om een grondgebonden bedrijf gaat.*

### **2.3     De goede ruimtelijke ordening**

*Naast de toetsing van de overeenstemming met de geldende wettelijke voorschriften dient eveneens nagegaan te worden in hoeverre het gevraagde de goede ruimtelijke ordening al dan niet in het gedrang brengt.*

*Vooreerst wordt vastgesteld dat het betrokken bedrijf zich momenteel op zo'n 400 m meer naar het noorden bevindt, alwaar het in oude landbouwgebouwen gehuisvest is, zonder dat er sprake is van overmatige hinder naar de omgeving. Ook op die plek is de kern van De Pinte niet veraf, de nieuwe inplantingsplaats verschilt bijgevolg slechts beperkt qua ruimtelijke situering.*

*Het verder uitbaten en uitbreiden van dit bedrijf op de huidige locatie is door het RUP Parkbos onmogelijk geworden. Om die reden dringt een herlocalisatie zich op, een herlocalisatie waarbij dient rekening gehouden te worden met tal van factoren, o.a. de gronden waarover appellant beschikt in deze onmiddellijke omgeving, en met de structurerende elementen in dit gebied, o.a. de gewestweg N60 die in dit gebied een harde grens vormt, en de bepalingen van het RUP.*

*Voorliggend voorstel tot herlocalisatie resulteert in een schaalvergroting, dit om tot een hedendaags leefbaar bedrijf te komen, maar gaat evenzeer gepaard met de realisatie van bedrijfsgebouwen volgens de meest recente principes en met de best beschikbare technieken, wat ervoor zal zorgen dat impact van het gevraagde op de aanpalenden de maat van normale burenhinder niet hoeft te overstijgen.*

*De evaluatie van specifieke hinderaspecten zoals geluids- en geurhinder, dient het voorwerp uit te maken van de milieuvergunning eerder dan deze van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. De deputatie verleende op 8 maart 2012 een milieuvergunning, waartegen beroep is ingesteld bij de bevoegde minister. Een herevaluatie van de milieutechnische aspecten van deze aanvraag is hier niet aan de orde. Het standpunt van de deputatie van 8 maart 2012 wordt bijgetreden dat hier geen geur- of geluidhinder te vrezen valt die als onaanvaardbaar te kwalificeren valt.*

*Aangezien de betrokken percelen de enige zijn in de onmiddellijke omgeving van de bestaande site alwaar een nieuw landbouwbedrijf kan worden opgericht ligt het voor de hand dat voor de herlocalisatie van dit bedrijf aan deze gronden gedacht werd, aangezien het ruimtelijk functioneren van het bedrijf, bvb de relaties met de gronden, op die manier niet al te ingrijpend aangetast wordt. Bij een herlocalisatie naar een verder afgelegen terrein zou dit aanzienlijk voordeel verloren gaan, zodat dit niet vanuit dit oogpunt niet te verkiezen is boven hetgeen hier voorgesteld wordt.*

*De bij de opmaak van het RUP Parkbos gemaakte keuzes lijken dit te bevestigen, aangezien specifiek dit terreindeel niet met een Vista overdrukt werd, een keuze die bevestigt dat aldaar een niet intensieve landbouwbedrijf kan komen. Door het nieuwe gebouwencomplex te laten aansluiten bij de bebouwing langs de Polderdreef is het effect op het beschermd landschap Kasteel Scheldevelde en de Zeven Dreven minimaal. Dit komt het 'parkbos'-karakter van deze omgeving, die nagestreefd wordt met het rup, ten goede.*

*De argumentatie van de gemeente in verband met het omwisselen van de vistastrook om op die manier een zekere buffering te bekomen ten opzichte van de omwonenden kan niet bijgetreden worden, dit zou immers in een versnippering resulteren. Bij het opstellen van het RUP werd duidelijk geopteerd om landbouw binnen het stedelijk gebied mogelijk te houden, en specifiek ook om op deze plek een inkleuring te voorzien die landbouw mogelijk maakte, inclusief de ervoor noodzakelijke gebouwen. Niet dit terreindeel maar de landbouwzone meer naar het oosten werd als één geheel met een vista overdrukt, een keuze die kan bijgetreden worden, en die nu niet meer kan in vraag gesteld worden. Deze keuze, samen met andere keuzes die gemaakt zijn in dit RUP, geven, cfr. art. 4.3.1 §2 eerste lid 3°, de goede ruimtelijke ordening weer voor deze omgeving. Tegen deze bepalingen van het RUP werd geen beroep ingesteld, zodat ze niet meer ter discussie kunnen worden gesteld.*

*Het gegeven dat dit terrein volgens de Landschapsatlas gelegen is in een Ankerplaats werd klaarblijkelijk niet voldoende zwaarwegend geacht om het binnen het RUP een bijzonder statuut te geven. Bijgevolg is dit gegeven uit de Landschapsatlas -een atlas die geen juridische statuut heeft - verder niet meer relevant aangezien het recentere geldende plan een andere keuze maakte.*

*Uit het dossier blijkt duidelijk dat onder meer met de materialisatie en de vormgeving en de inplanting van de gebouwen samen met het opmaken van een landschapsbedrijfsplan een inspanning geleverd werd om een kwalitatief geheel te creëren, zodat op die manier een hedendaags landbouwbedrijf ontstaat, dat met een doordachte erfbeplanting deel zal uitmaken van dit 'Parkbos', en het mee zal vorm geven. Het zal mee een grens vormen tussen de bebouwde kern van De Pinte en de open landelijke omgeving met zijn vistas, een landelijke omgeving die het mee onderhoudt door onder meer begrazing. Om die reden kan de landbouw niet uit deze groenpool verdrongen worden. Een dergelijke wisselwerking is in de stadsrand welkom, zelfs noodzakelijk, en zal binnen stedelijke gebieden mogelijks tot enige spanningen leiden, zij het dat bij nieuwe inplantingen voldoende aandacht kan geschonken worden aan de inplantingswijze, om op die manier de hinder te reduceren tot een niveau dat de mate van normale burenhinder, van aan agrarisch gebied palende percelen, niet zal overschreden worden.*

*Het opgemaakte landschapsbedrijfsplan voorziet onder meer in vooraan in een hoogstamboomgaard en achteraan een houtkant met hakhout en knotbomen en enkele hoogstamfruitbomen, in inkombomen en leifruit, en in lijnvormige beplantingen, zoals hagen en kleinfruit.*

*De vraag rijst in hoeverre het gevraagde verenigbaar is met de omliggende percelen, die in het noorden, westen, en zuiden met woningen bebouwd zijn.*

*Wanneer de inplanting van de gebouwen ten opzichte van de omliggende woningen geëvalueerd wordt kan niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat deze doordacht is gebeurd. Het linker terreindeel wordt voorzien met een plek voor een toekomstige woning en een waterbekken met capaciteit 450 m<sup>3</sup>. Vanuit deze constructies valt geen hinder te verwachten. De gebouwen met dieren en mest worden aan de oostzijde van de site voorzien. De rundveestal zelf komt op minimaal 45 m van de dichtstbijgelegen woning te staan. Ten westen ervan is de machineloods ingeplant, die ook onderdak biedt aan o.a. een winkelruimte, en een aardappelloods, en waar aan achterzijde een kleine (5 m op 6 m) open front quarantainestal aangebouwd is.*

*De toegangen tot de machineloods bevinden zich voornamelijk langs de voor en rechter zijde, aangezien langs die kant het erf ontwikkeld wordt. Rechts van de rundveestal, het verst van de omliggende woningen verwijderd, is de -overdekte-mestvaalt voorzien, achter de rundveestal is een sleufsilos voorzien. De voorziene bebouwing bevindt zich op voldoende ruime afstanden ten opzichte van de perceelsgrenzen met de aanpalende bebouwde percelen. Deze afstanden bedragen minstens 2 keer de nokhoogte, wat in verhouding staat tot het gevraagde.*

*Voorliggende aanvraag kan beschouwd worden als een ingreep die mee het landschapsbeeld van deze rand van de kern van De Pinte zal gaan bepalen en een nieuw gezicht geven, een wel doordacht gezicht dat de relatie met de open ruimtes, met de geschiedenis en met de vroegere landelijkheid zal versterken. Het opgemaakte landschapsbedrijfsplan heeft niet louter de bedoeling het geheel aan het zicht te onttrekken, maar zal er mee in resulteren dat het kwalitatief vormgegeven hedendaags erf met gebouwen in een coherente vormtaal groene accenten krijgt waardoor de integratie in deze omgeving zal verhogen.*

*Het standpunt van appellant wordt bijgetreden dat de mobiliteitsimpact van hetgeen hier gevraagd wordt niet van die aard is dat deze het geheel onvergunbaar maakt op deze plek. Het aantal verkeersbewegingen is al bij al vrij beperkt en de ligging langs deze belangrijke verkeersvoerende weg resulteert er niet in dat de verkeersafwikkeling van deze weg zal ontwricht worden.*

*Uit dit alles dient samen met de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar besloten dat de bezwaren als ongegrond dienen te worden verworpen.*

*...*

Dit is de bestreden beslissing.

2.

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur heeft op 27 november 2012 beslist over het beroep aangetekend tegen het besluit van de verwerende partij van 8 maart 2012, waarbij een vergunning wordt verleend voor een termijn verstrijkend op 8 maart 2032 aan Pascal Van

Hoorde voor het exploiteren van een rundveehouderij, gelegen te 9840 De Pinte, Polderdreef zn. In dit besluit wordt het besluit van de verwerende partij van 8 maart 2012 gewijzigd als volgt:

“ ...

**Art. 2.** *Het bestreden besluit wordt gewijzigd als volgt:*

1) Artikel 1 wordt vervangen door:

*"§1. Aan Pascal Van Hoorde, Kasteellaan 33, 9840 De Pinte wordt vergunning verleend voor het exploiteren van een rundveehouderij, gelegen te 9840 De Pinte, Polderdreef zn, op de kadastrale percelen: afdeling 1, sectie D, perceelnummers 231/w2 en 231/x2, omvattende:*

- *stallen met plaatsen voor 120 runderen;*
- *het stallen van 22 bedrijfsvoertuigen;*
- *de opslag van 4.000 l mazout in een bovengrondse dubbelwandige houder; - 1 verdeelslang voor mazout;*
- *de opslag van 300 kg/l gevaarlijke producten in kleine verpakkingen van max. 25 kg of l;*
- *de opslag van 575 m<sup>3</sup> stro;*
- *de opslag van 380 m<sup>3</sup> dierlijke mest (350 m<sup>3</sup> vaste mest, 25 m<sup>3</sup> gier en 5 m<sup>3</sup> silosappen);*
- *diverse metaalbewerkingsmachines met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 7 kW.*

*§2. Aan Pascal Van Hoorde, Kasteellaan 33, 9840 De Pinte, wordt de vergunning geweigerd voor:*

- *stallen met plaatsen voor 24 runderen;*
- *een melkkoeltank met een geïnstalleerd vermogen van 7 kW;*

2) *In artikel 3, §3, bijzondere milieuvoorwaarden, wordt voorwaarde 15 'Het groenscherm' vervangen door: "Er wordt een voldoende dicht en breed groenscherm aangelegd. De aanleg van het groenscherm aan de oost- en zuidzijde van de inrichting gebeurt volgens het plan dat in samenwerking met de dienst Landbouw van de provincie Oost-Vlaanderen werd opgemaakt. Tegen de grens met de omwonenden (noord- en westzijde) wordt een wintergroen (bladhoudend) groenscherm aangeplant. Waar de aanleg wordt belemmerd door geplande bouwwerken, wordt gestart met het aanplanten zodra de bouwwerken dat toelaten en het plantseizoen is aangebroken. Waar de geplande bouwwerken de aanleg niet belemmeren, gebeurt het aanplanten in het eerstvolgend plantseizoen na het verlenen van de vergunning. De beplanting wordt doorlopend en op een vakkundige wijze onderhouden teneinde de inkleding in het landschap optimaal te behouden."*

*..."*

De eerste, tweede en twaalfde verzoekende partij hebben tegen deze beslissing een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging ingediend bij de Raad van State. Bij arrest nr. 223.556 van 23 mei 2013 werd de vordering tot schorsing verworpen omdat niet was voldaan aan de voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

## **V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging**

### **A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep**

De verzoekende partijen zijn belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO voor wie de beroepstermijn een aanvang neemt de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

Uit het attest van aanplakking dat wordt voorgelegd door de verzoekende partijen, blijkt dat de bestreden beslissing op 8 augustus 2012 werd aangeplakt. Het beroep van de verzoekende partijen, ingesteld met aangetekende brief van 20 september 2012, is tijdig.

### **B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen**

1.

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing, een beroep kan instellen bij de Raad.

Artikel 11, eerste lid, 5° Procedurebesluit bepaalt onder meer dat het verzoekschrift een omschrijving van het belang van de verzoeker moet bevatten.

2.

Het aangevraagde betreft bouwwerken in functie van een landbouwbedrijf. In de bestreden beslissing wordt onder meer een vergunning verleend voor het oprichten van een machineloods (20 meter x 40 meter), rundveestal (23 meter x 50 meter) en overdekte mestvaalt.

De verzoekende partijen voegen bij het verzoekschrift een kadastraal plan met aanduiding van hun woonplaats of verblijfplaats, waaruit blijkt dat de eerste tot zesde, de achtste tot tiende en de twaalfde en dertiende verzoekende partij in de onmiddellijke omgeving wonen van de bij de aanvraag betrokken percelen.

Daar waar deze verzoekende partijen stellen dat zij vrezen voor visuele hinder en geurhinder, maken zij, als omwonenden, voldoende aannemelijk dat zij ten gevolge van de bestreden beslissing hinder en nadelen kunnen ondervinden.

De aanduiding van de zevende en elfde verzoekende partij op het vermeld kadastraal plan kan echter niet de woon- of verblijfplaats zijn van deze partijen aangezien deze percelen volgens dit plan onbebouwde percelen betreffen, die gelegen zijn aan de Polderdreef, terwijl de zevende en elfde verzoekende partij, volgens de vermeldingen in de aanhef van het verzoekschrift, respectievelijk wonen aan de Vennenbos 4 en Hemelrijkstraat 12 te De Pinte. Deze woonplaatsen worden door de verzoekende partijen niet gesitueerd ten aanzien van de percelen die in de aanvraag betrokken zijn.

3.

De conclusie van het voorgaande is dat het beroep niet ontvankelijk is in hoofde van de zevende en elfde verzoekende partij aangezien het verzoekschrift geen afdoende uiteenzetting bevat omtrent de hinder en nadelen die deze verzoekende partijen zouden kunnen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing.

Het verder onderzoek van het beroep van de verzoekende partijen behelst derhalve niet het beroep van de zevende en elfde verzoekende partij.

## VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

### Eerste middel

#### *Standpunt van de partijen*

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 9.1. van het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos" (goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 9 juli 20101), van artikel 2.2.2., §1, vierde lid, VCRO en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

*" ...*

*doordat de deputatie het grootschalig bouwproject verenigbaar acht met de voorschriften van het toepasselijk ruimtelijk uitvoeringsplan op grond van de volgende overwegingen:*

*... "*

*terwijl volgens artikel 9.1 van het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos", dat verordenende kracht bezit en zich bijgevolg op dwingende wijze opdringt aan het oordeel van de vergunnende overheid, het gebied waar het bouwproject wordt gerealiseerd is bestemd voor landbouw, met uitsluiting evenwel van nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, toeleverende en dienstverlenende activiteiten en landbouwverwante activiteiten;*

*en terwijl, het begrip agrarische bedrijven voor intensieve veeteelt niets te maken heeft met het al dan niet grondgebonden karakter van het bedrijf, maar daarentegen doorslaggevend is of het bedrijf gericht is op de hoogst mogelijke productiviteit, wat op zich nog niet uitsluit dat de betrokken dieren op weiland worden gezet en de voederwinning (geheel of gedeeltelijk) gebeurt met bedrijfseigen voortbrengselen;*

*en terwijl, de deputatie in de bestreden beslissing daarentegen voor het begrip "intensieve veeteelt" zonder meer duidelijk aanknoopt bij de vraag naar het grondgebonden karakter van het bedrijf en aldus verkeerdelijk tot de conclusie komt dat de betrokken bedrijfsactiviteit verenigbaar is met het stedenbouwkundig voorschrift uit artikel 9.1. van het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent -deelproject 6C Parkbos", zodat die beslissing bijgevolg niet alleen strijdig is met het vermelde stedenbouwkundig voorschrift maar tevens blij geeft van een onzorgvuldige en onredelijke beoordeling van dat voorschrift en bijgevolg evenzeer is aangetast met een gebrek in de materiële motivering;*

*en terwijl, zelfs aangenomen dat de notie intensieve veeteelt alsnog zou moeten worden beoordeeld in functie van het al dan niet grondgebonden karakter van het betrokken bedrijf (quod non), het in alle redelijkheid niet aannemelijk is dat de in casu betrokken agrarische bedrijvigheid, met de grond als productiefactor, volledig kan instaan voor de eigen voederwinning, nu de aanvrager zelf toegeeft dat het bedrijf slechts "grotendeels" in eigen voedselvoorziening zorgt en in het aanvraagdossier van de milieuvergunning overigens uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van de aanvoer van bedrijfsvreemde voeders, zodat de bestreden beslissing ook vanuit die invalshoek strijdig is met het stedenbouwkundig voorschrift uit artikel 9.1. van het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos" en evenzeer blij geeft van een onzorgvuldige en*

onredelijke beoordeling van dat voorschrift en bijgevolg evenzeer is aangetast met een gebrek in de materiële motivering.

#### Toelichting bil het eerste middel

Zoals hoger reeds aangehaald, situeert de aangevraagde inplanting zich — overeenkomstig het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos" (hierna: GRUP Parkbos) — in zone voor landbouw. Artikel 9 van het GRUP Parkbos bepaalt met betrekking tot deze zone onder meer het volgende in haar **stedenbouwkundige voorschriften**:

"Art 9.1 Het gebied is bestemd voor landbouw. Natuurbehoud en landschapszorg, recreatief medegebruik en waterbeheersing zijn ondergeschikte functies.

Naast de in artikel 1 aangegeven mogelijkheden, zijn volgende werken, handelingen, voorzieningen, inrichtingen en functiewijzigingen — waarvoor volgens artikel 4.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een stedenbouwkundige vergunning vereist is — vergunbaar of toegelaten:

Alle werken, handelingen, voorzieningen, inrichtingen en functiewijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van het landbouwbedrijf. Een landbouwbedrijfszetel mag enkel de noodzakelijke bedrijfsgebouwen en de woningen van de exploitanten bevatten, evenals verblijfsgellegenheid, verwerkende en dienstverlenende activiteiten voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaken. **Nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, toeleverende en dienstverlenende activiteiten en landbouwverwante activiteiten zijn niet toegelaten. (...)**"

Volgens deze bepaling is de exploitatie van een rundveehouderij in de zone voor landbouw principieel toegestaan en bijgevolg verenigbaar met de planologische bestemming. Het vestigen van nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, is — volgens hetzelfde artikel 9 van het GRUP Parkbos — evenwel niet toegelaten in een zone voor landbouw.

Welnu, in onderhavig geval is er wel degelijk sprake van de vestiging van dergelijk **nieuw agrarisch bedrijf voor intensieve veeteelt**. Het begrip '**intensieve veeteelt**' wordt op zich niet gedefinieerd in het GRUP Parkbos. In voorliggend geval moet men dan ook — conform de rechtspraak van de Raad van State -teruggrijpen naar de spraakgebruikelijke betekenis om na te gaan of er al dan niet sprake is van "intensieve veeteelt". Volgens de spraakgebruikelijke betekenis dient het begrip 'intensieve veeteelt' te worden beschouwd als 'gericht op de hoogst mogelijke productiviteit'. De Raad oordeelde meer specifiek:

"Nochtans kwalificeert dat besluit zelf het bedrijf als een "vetmesterij voor runderen". In de betrokken stal zullen 150 runderen worden uitgebaat. Uit de aanhef van dat besluit blijkt dat het de bedoeling is de geplande eigen vleesuitsnijderij en een slachthuis te bevoorraden. Het koninklijk besluit van 28 december 1972 geeft geen nadere omschrijving van het begrip "intensieve veeteelt" In de spraakgebruikelijke betekenis van het woord - van Dale "Hedendaags Nederlands" omschrijft een "intensieve veehouderij" als "gericht op de hoogst mogelijke productiviteit" - zou de inrichting dan ook als een bedrijf voor intensieve veeteelt kunnen worden bestempeld. In dit verband is het van geen belang of het bedrijf al dan niet grondgebonden is. Dit criterium wordt door de desbetreffende bepaling immers niet gehanteerd voor de veeteelt bedrijven."

Wanneer men het aangevraagde landbouwbedrijf gaat toetsen aan die spraakgebruikelijke interpretatie van het begrip intensieve veeteelt komt onontkoombaar men tot de vaststelling dat er in voorliggend geval wel degelijk sprake is van intensieve veeteelt. **Bijlage E4 van de milieuvergunningsaanvraag stelt immers expliciet 'Er worden runderen afgemest tot slachtrijpe dieren' (stuk 12). Bovendien zullen er maandelijks slachtrijpe dieren worden opgehaald. Het is dan ook zonder meer duidelijk dat de exploitatie van de inrichting specifiek gericht is op het vetmesten van de runderen, gericht op het bevoorraden van slachthuizen en kennelijk gericht is op de hoogst mogelijke productiviteit.**

De enkele omstandigheid dat de dieren ook op eigen grasland worden geplaatst en (geheel of gedeeltelijk) met bedrijfseigen voeding wordt gevoed, is niet van aard noch decisief om te besluiten dat de inrichting niet is gericht op de grootst mogelijke productiviteit.

De aangevraagde inrichting betreft dan ook een **intensieve veehouderij en is bijgevolg onverenigbaar niet de voorschriften van het GRUP Parkbos.**

Ook het college van burgemeester en schepenen van De Pinte komt tot deze conclusie. In haar weigeringsbeslissing met betrekking tot de stedenbouwkundige vergunning stelt zij immers het volgende (**stuk 6, p. 14**):

"Overwegende dat het GRUP geen eisen stelt omtrent de al dan niet grondgebondenheid van het landbouwbedrijf, kan alleen uitgegaan worden van het gemechaniseerde karakter van de gevoerde veeteelt. Spraakgebruikelijk slaat intensieve veeteelt bijgevolg op het gemechaniseerde karakter van de landbouw die gevoerd wordt. Het toetsen of een aanvraag al dan niet onder intensieve veeteelt valt binnen het RUP, kan bijgevolg gebeuren aan de hand van het gemechaniseerde karakter ervan. In casu betreft de aanvraag het oprichten van een nieuwe veeteeltinrichting, dewelke volgens de aanvraag plaats moet bieden voor 120 runderen (zelfs tot 144 runderen in de milieuvergunning). De grote hoeveelheid dieren kunnen echter zonder een hoog mechanisch karakter niet vetgemest worden. De omvang straalt ook een industrieel karakter uit. Bijgevolg kan er geargumenteed worden dat het aangevraagde niet past binnen de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP;"

Daarnaast blijkt ook uit het advies van het Departement LNE — Afdeling Milieuvergunningen dienst Oost-Vlaanderen, uitgebracht in het kader van de milieuvergunningsprocedure, dat er wel degelijk sprake is van intensieve veeteelt (**stuk 13, p. 5**):

"De aanvraag heeft betrekking op een activiteit, **meer bepaald 'intensieve veehouderij'** die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn). De aanvraag valt **onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1- milieueffectbeoordeling en vergunningverlening** voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09 Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011)."

Later werd die zienswijze beaamd in de schoot van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (**stukken 7-8**).



**De aangevraagde vergunning betreft dus een nieuw agrarisch bedrijf voor intensieve veeteelt. Nu dergelijke exploitatie verboden is in de "zone voor landbouw", volgens de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in artikel 9 van het GRUP Parkbos, diende de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning dan ook te worden geweigerd.**

Door dit niet te doen schendt de bestreden beslissing het hoger vermeld stedenbouwkundig voorschrift, en getuigt het van een onzorgvuldige besluitvorming en van een kennelijk onredelijke uitlegging van het stedenbouwkundig voorschrift in kwestie zodat ook de materiële motiveringsplicht geschonden is.

Maar er is meer.

**Zelfs aangenomen dat de notie intensieve veeteelt is geconnoteerd met het grondgebonden karakter van de bedrijfsactiviteiten (quod non), dan nog kon de deputatie, na op dit punt het aanvraagdossier zorgvuldig te hebben beoordeeld, niet in redelijkheid tot de slotsom komen dat het betrokken bedrijf, met de grond als productiefactor, in zijn eigen voederwinning kan voorzien.**

Het betreft een bedrijf waar initieel 144 runderen aanwezig zullen zijn (uitbreidbaar tot 199 eenheden volgens de milieuvergunningsaanvraag). Naar eigen zeggen beschikt het bedrijf over 15,94 ha grasland, of 0,11 ha/rund. De aanvraag concretiseert niet waar het grasland precies is gelegen, maar wat wel duidelijk is, is dat het agrarische bedrijf, **mede gelet op het dens bouwprogramma op de site** (er wordt op de site die een totale oppervlakte heeft van 18.686m<sup>2</sup> de bouw van een machineloods met een oppervlakte van 830,75 m<sup>2</sup> voorzien waarachter een quarantainestel wordt gebouwd van 30,75m<sup>2</sup> en vooraan een ruimte voor de uitbating van een hoevewinkel van 32,50m<sup>2</sup> wordt voorzien, een rundveestal met een oppervlakte van 1150m<sup>2</sup>, een overdekte mestvaalt van 168m<sup>2</sup>, terreinverharding met een totale oppervlakte van 2612m<sup>2</sup> en een waterbekken, zie ook **stuk 14**), **niet beschikt over voldoende aanliggende weidegronden. Ook duidelijk is, is dat de aanvrager alvast niet volledig in de eigen voederwinning kan voorzien.** Hoewel het op basis van de algemene gegevens vervat in de vergunningsaanvraag niet mogelijk eenduidig te oordelen of in voorliggend geval de grond al dan niet de belangrijkste productiefactor is, zijn er alvast decisieve indicaties voorhanden om aan te nemen dat de grond niet de belangrijkste productiefactor is, nu voor **het voederen van deze runderen de eigen productie blijkbaar niet volstaat.** De vergunningsaanvraag vermeldt immers zelf dat **"grotendeels in eigen voedselvoorziening [wordt gezorgd] voor zijn dieren via eigen akkerland"** (**stuk 5**, beschrijvende nota pag. 8). Dit toont alvast aan dat de inrichting niet in staat is volledig in de eigen voederwinning van de dieren te voorzien. **Dit blijkt overigens ook uit het milieuvergunningsaanvraagdossier waarin melding wordt gemaakt van de aanvoer van voeders (zie ook stuk 7, pag. 9** waar in het kader van de bespreking van de mobiliteitstoestand wordt gewezen op verkeersbewegingen voor het leveren van voeders).

Ook in de beslissing tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van De Pinte wordt die twijfel bevestigd (**stuk 6**, p. 14):

- Gelet dat in deze toelichtende nota van het GRUP er geen definitie van intensieve veeteelt kan gevonden worden;
- Gelet dat er in het dossier sprake is van 120 runderen (144 runderen volgens het milieuvergunningsdossier met mogelijks een uitbreiding tot 199), en **het**

**niet duidelijk is of deze runderen op de gestelde locatie het ganse jaar door kunnen grazen**, waardoor een vermoeden zou kunnen ontstaan dat de runderen grotendeels op stal blijven staan, tenzij het een voorwaarde van de vergunning is dat de runderen grotendeels buiten moeten grazen;

- Overwegende dat het **niet duidelijk is of het over een hoofdzakelijk grondgebonden activiteit gaat**, waarbij de runderen een groot deel van het jaar grazen op de (aanliggende) weiden;"

In de bestreden beslissing wordt in dit verband dan ook tevergeefs verwezen naar wat wordt geponeerd in het advies van het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling of het advies van de provinciale dienst landbouw, nu die adviezen er in strijd met de werkelijkheid en in weerwil van wat zelf door de aanvrager wordt erkend van uit zijn gegaan dat het bedrijf volledig kan instaan voor de eigen voederwinning.

Eveneens vruchteloos zou in dit verband nog worden tegengeworpen dat aangezien de aanvrager minder dan 200 dieren houdt en voor deze rubriek een inrichting van klasse II is, **Vanuit stedenbouwkundig oogpunt is interpretatie van de notie "intensieve veeteelt" niet afhankelijk van de indelingslijst van het VLAREM 1**. Het gaat immers om een autonome beoordeling. **Bovendien is zelfs binnen de milieuhygiënewetgeving de notie "intensieve veeteelt" niet gekoppeld aan of voorbehouden voor inrichtingen van klasse I**. Dit blijkt trouwens uit de adviesverlening binnen de milieuvergunningsprocedure. Zowel in het advies van de Afdeling Milieuvergunningen, als in het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie wordt immers uitdrukkelijk aangegeven dat precies omdat de aanvraag betrekking heeft op een activiteit die voorkomt op bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, meer bepaald in de categorie "intensieve veeteeltbedrijven" zich een m.e.r.-screening opdrong **(stukken 7-8, pag. 9)**.

...

De verwerende partij repliceert:

“...

In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op een schending van artikel 9.1. van het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent", art. 2.2.2, §1, vierde lid VCRO, alsmede de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers betogen dat het voorwerp van de aanvraag wel intensieve veeteelt betreft en dus niet verenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften van het GRUP.

In de gewestplanvoorschriften, golden bijzonder afstandregels voor agrarische bedrijven met intensieve veeteelt. De ministeriële omzendbrief zegt daarover:

"Bepaalde bedrijfsinrichtingen zoals kippenhouderijen, varkenshouderijen en kalvermesterijen (zgn. « veredelingssector ») zijn praktisch volledig losgekomen van eigen voederwinning, en worden meer en meer op (klein) industriële schaal uitgebaat. Dit zijn de bedrijven die worden bedoeld met « niet aan de grond gebonden intensieve veeteelt ». Wegens een voorlopig onvoldoende oplosbaar reukhinderprobleem dat door deze veredelingsbedrijven wordt gesteld op de rand waar het landbouwgebied aan het

*woongebied (of zijn uitbreidingszone) paalt, dienen afstandsregels in acht genomen bij de afgifte van bouwvergunning voor bedrijfsgebouwen als nieuwe vestiging".*

*In de rechtsleer wordt hierover gezegd dat "Niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven voor intensieve veeteelt worden natuurlijk gekenmerkt door het groot aantal dieren. Wanneer zij in hun eigen voederwinning voorzien, kunnen zij echter als aan de grond gebonden bedrijven worden beschouwd en gelden de afstandsregels niet". (VEKEMAN, R., Ruimtelijke ordening en stedenbouw, Kluwer, 1999, 131).*

*Uit het voorzien in een eigen voederwinning, werd bijgevolg afgeleid dat de veeteelt niet in die mate intensief is, dat afstandregels noodzakelijk zijn om de hinder te beperken.*

*Ook in dit dossier is het voorzien in een eigen voederwinning dan ook niet onbelangrijk om de hinder van het bedrijf in te schatten en te oordelen over het al dan niet intensief karakter ervan. Het gegeven dat de aanvrager (grotendeels) in eigen voederwinning kan voorzien, toont aan dat het aantal dieren niet dermate groot is, dat zij op industriële wijze gekweekt moeten worden.*

*Naast het voorzien in een eigen voederwinning, zullen inderdaad ook andere aspecten een rol spelen, zoals de graad van mechanisatie en mate van schaalvergroting (waaronder aantal dieren), om na te gaan of het bedrijf gericht is op de hoogst mogelijke productiviteit en als intensieve veeteelt beschouwd moet worden.*

*Uiteindelijk dient het geheel van verschillende aspecten bekeken te worden om te oordelen of het al dan niet om intensieve veeteelt gaat.*

*In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gesteld dat enkel de mechanisatie en schaalvergroting op zich niet aantoonde dat het om intensieve veeteelt gaat, aangezien de landbouw vandaag de dag in het algemeen gekenmerkt wordt door een graad van mechanisatie en schaalvergroting.*

*Het is ook niet omdat de exploitatie gericht is op het afmesten tot slachtrijpe dieren, dat meteen ook aangetoond wordt dat het om intensieve veeteelt gaat, zoals verzoekers suggereren. Slachtrijpe dieren zijn immers steeds het eindproduct in beroepsmatige veeteelt.*

*Verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat de beoordeling in de bestreden beslissing onredelijk is. Op basis van de beschikbare gegevens en de verleende adviezen, is de deputatie in redelijkheid tot de conclusie gekomen dat gelet op de eigen voederwinning, het aantal dieren en de schaal van het bedrijf, het hier geen intensieve veeteelt betrof.*

*Het eerste middel is ongegrond.*

*...*

De tussenkomende partij stelt:

*"...*

*Vooreerst merken we op dat het niet om een nieuw agrarisch bedrijf gaat, maar om de herlocalisatie van een bestaand bedrijf. Mocht uw Raad van oordeel zijn - quod non - dat het in casu om intensieve veeteelt zou gaan, moet worden vastgesteld dat het niet onder voormeld verbod geldt.*

*Mocht uw Raad van oordeel zijn dat het in casu wel om een nieuw agrarisch bedrijf gaat, moeten we vaststellen dat intensieve veeteelt in het gewestelijk RUP Grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C- parkbos inderdaad niet wordt gedefinieerd.*

*Dit wil echter niet automatisch zeggen dat men moet teruggrijpen naar een spreekgebruikelijke omschrijving die in Van Dale is terug te vinden. Het begrip wordt immers reeds zeer lang in kader van ruimtelijke ordening gebruikt en zelfs gedefinieerd. Zo wordt het begrip in de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, gewijzigd via omzendbrief dd. 25/1/2002 en 25/10/2002 omschreven. Ik citeer:*

*"Artikel 11.4.1. onderwerpt gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter **of voor intensieve veeteelt** aan een afstandsvereiste, teneinde de hinder (visuele en stedenbouwkundige hinder, evenals geurhinder, lawaaihinder,...) voor de aanpalende gebieden tot een minimum te beperken. Deze afstandsregels gelden niet voor de aan de grond gebonden landbouwbedrijven, d. w.z. de agrarische bedrijven waarvan de grond de belangrijkste productiefactor is.*

*a) Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter.*

*Dit zijn bedrijven waarvan de landbouwproductie werkelijk industriële afmetingen aanneemt en er de kenmerken van vertoont. Hiermede zijn hoofdzakelijk grote glastuinbouwbedrijven bedoeld.*

**a) « of voor intensieve veeteelt ».**

*Bepaalde bedrijfsinrichtingen zoals kippenhouderijen, varkenshouderijen en kalvermesterijen (zgn. « veredelingssector ») zijn praktisch volledig losgekomen van eigen voederwinning, en worden meer en meer op (klein) industriële schaal uitgebaat. **Dit zijn de bedrijven die worden bedoeld met « niet aan de grond gebonden intensieve veeteelt ».** Wegens een voorlopig onvoldoende oplosbaar reukhinderprobleem dat door deze veredelingsbedrijven wordt gesteld op de rand waar het landbouwgebied aan het woongebied (of zijn uitbreidingszone) paalt, dienen afstandsregels in acht genomen bij de afgifte van bouwvergunning voor bedrijfsgebouwen als nieuwe vestiging.*

*De afstandsregel bepaalt dat deze bedrijven mogen worden opgericht op ten minste 300 m van een woongebied of ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied.*

*Deze stedenbouwkundige beperking geldt niet wanneer het aanpalend woongebied een woongebied met landelijk karakter is. In deze gebieden staat de woon- en de landbouwfunctie immers op gelijke voet en maken beide bestemmingen de hoofdbestemming van het gebied uit.*

*Ook voor de uitbreiding van bestaande bedrijven, die gelegen zijn binnen deze strook van 300 m of 100 m, geldt de afstandsregel niet.*

*Er wordt inderdaad vanuit gegaan dat, buiten het (stedelijk) woongebied, elke bestaande inplanting van een gezinsbedrijf de noodzakelijke ontwikkelingskansen moet kunnen krijgen.*

*Onder bestaande bedrijven dient te worden begrepen bedrijven die bestonden op het ogenblik waarop in het ontwerp-gewestplan of in het gewestplan een woongebied of woonuitbreidingsgebied wordt aangeduid naast het agrarisch gebied.*

*De afstandsregel geldt ook niet op de grenzen van industrie- of dienstenzones, groengebieden enz.*

*De afstand respectievelijk van 300 en 100 m dient gemeten vanaf het geplande bedrijfsgebouw tot de grens van het woongebied of woonuitbreidingsgebied zoals ingetekend op het ontwerp-gewestplan of gewestplan."*

*Uit deze omschrijving blijkt duidelijk dat veeteelt pas als intensief moet worden beschouwd als het niet aan grond gebonden is. In casu gaat het om grondgebonden veeteelt. Het gemengde bedrijf Van Hoorde kweekt vleesvee op weiden op een huiskavel (trouwens volledig conform de visie van het RUP: agrarisch gebied - overdruk vista), praktisch volledig verbonden aan eigen voederwinning (gras en ander ruwvoeder). Hier is dan ook geen sprake van intensieve veeteelt.*

*Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd in de beslissing van de minister bevoegd voor leefmilieu betreffende de milieuvergunningsaanspraak dd. 27 november 2012 (stuk 10). In deze beslissing wordt immers uitdrukkelijk het volgende gesteld:*

*"Overwegende dat in de stedenbouwkundige voorschriften gesteld wordt dat nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt niet zijn toegelaten op de beoogde locatie; dat de termen "intensieve veeteelt" of "industrieel karakter" niet zijn gedefinieerd in het ruimtelijk uitvoeringsplan; dat gelet op de aard (rundveebedrijf) en omvang (120 runderen) van de beoogde exploitatie bezwaarlijk kan gesproken worden van een bedrijf met een industrieel karakter of voor intensieve veeteelt; dat het bedrijf een grondgebonden karakter heeft aangezien de exploitant beschikt over weiden in de nabijheid van het bedrijf waarop de runderen een groot deel van het jaar grazen;"*

*Er moet bovendien worden opgemerkt dat ingevolge het arrest van het Europees Hof van Justitie van 24 maart 2011 waarbij de Vlaamse m.e.r.-regelgeving werd geïnterpreteerd, de dienst MER (Vlaamse Overheid, departement Leefmilieu, Natuur en Energie) een handleiding heeft opgesteld om de project-m.e.r.-screening toe te passen bij intensieve veeteeltbedrijven. Na uitgebreide raadpleging van tal van bronnen (de EU Guidance: Interpretation of definitions of certain project categories of annex I and II of the EIA Directive, BREF Intensive rearing of poultry and pigs, BBT veeteelt, VLAREM, Nederlandse wetgeving, studie m.e.r.-rechtspraak, mestdecreet, internet, woordenboek...) heeft de dienst verduidelijkt wat onder intensieve veeteelt moet begrepen worden:*

*"Intensieve veeteelt is een andere benaming voor niet-grondgebonden veehouderij. Dit zijn bedrijven die, in tegenstelling tot bvb. de melkveehouderij niet gebonden zijn aan land voor hun voedselvoorziening en mestafzet. Typische intensieve veehouderijen zijn de varkenshouderijen, pluimveehouderijen en de mestkalverhouderijen zoals opgenomen in VLAREM."*

*Tenslotte moet worden opgemerkt dat voorafgaand aan de indiening van de aanvraag o.m. met het gemeentebestuur van De Pinte en het OCMW-bestuur van De Pinte, gezocht is naar een mogelijke nieuwe inplantingsplaats voor de herlokalisatie van het betrokken bedrijf. Tijdens het overleg van 25 januari 2011 (zie bijlage x) werd er vanuit gegaan dat de nieuwe locatie van het landbouwbedrijf in overeenstemming was met de stedenbouwkundige voorschriften. Ik citeer:*

*"Mogelijkheden voor herbouw landbouwbedrijf langs de Polderdreef*

*De beoogde gronden voor de herlokalisatie van het landbouwbedrijf hebben in het RUP groenpool Parkbos een bestemming als 'agrarisch gebied'. De voorschriften van het RUP laten hier alle werken toe die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van het landbouwbedrijf. In principe moet het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning mogelijk zijn, voor zover ook de 'goede plaatselijke ordening' gegarandeerd is. Om zo weinig mogelijk weerstand van de bevolking te krijgen, is het wenselijk om de bedrijfsgebouwen zo ver mogelijk van de woonzone in te planten..."*

*Gelet op het bovenstaande is het eerste middel dan ook ongegrond.  
..."*

De verzoekende partijen dupliceren in hun wederantwoordnota:

*"...  
Het verweer en de daaraan parallelle argumentatie van de tussenkomende partij kunnen niet worden aangenomen. De verwerende partij en de tussenkomende partij laten zich bij hun analyse immers leiden door wat werd aangenomen onder gelding van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972, met name door het criterium van de grondgebondenheid. Het inrichtingsbesluit en de in dit kader geldende interpretaties zijn hier echter niet aan de orde. Wat hier wel aan de orde is, zijn de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP "Afbakening grootstedelijk gebied Gent", waaraan een autonome uitlegging toekomt. Het criterium van de grondgebondenheid*

*Naar aanleiding van de schorsingszaak tegen de milieuvergunning, werd dit terecht ook door de eerste auditeur, onderkend (stuk 16), waarna hij vervolgens evenzeer terecht besluit dat het milieuvergunningsbesluit, dat in nagenoeg dezelfde bewoordingen besluit tot de bestemmingsconformiteit van de inrichting, wel degelijk strijdig is met het GRUP in kwestie omdat het in casu wel degelijk zou gaan om een bedrijf voor intensieve veeteelt:*

*Er moet vooreerst voor alle duidelijkheid op worden gewezen dat, na het arrest nr. 81.072 van 17 juni 1999, waarin werd overwogen dat artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit het criterium grondgebondenheid niet hanteert voor veeteelt-bedrijven, maar enkel voor agrarische bedrijven met industrieel karakter, de Raad van State in het arrest nr. 184.730 van 25 juni 2008, op grond van een vergelijking van de Nederlandse en de Franse tekst van die bepaling, heeft geoordeeld dat het betreffende criterium wel degelijk ook geldt voor agrarische bedrijven voor intensieve veeteelt. **Dit heeft evenwel geen belang voor huidige vordering tot schorsing, omdat hier geen interpretatie van genoemde bepaling van het Inrichtingsbesluit in het geding is, maar een interpretatie van artikel 9 van het Gewestelijk RUP Afbakening Grootstedelijk Gebied Gent, deelproject 6C Parkbos, waarin het criterium 'niet aan de grond gebonden' niet is opgenomen.***

*In beide genoemde arresten heeft de Raad van State impliciet maar zeker aangenomen dat het criterium 'niet aan de grond gebonden' niet reeds vervat zit in de term 'agrarische bedrijven voor intensieve veeteelt'. Als dat wel zo zou zijn, zou er geen nood hebben bestaan aan interpretatie. Waar het arrest nr. 81.072 oordeelde dat de afstandsregels van artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit geldt voor alle agrarische bedrijven voor intensieve veeteelt, oordeelde arrest nr. 184.730 dat deze regel enkel geldt voor die agrarische bedrijven voor intensieve veeteelt die niet aan de grond gebonden zijn. Zoals gezegd komt het criterium 'niet aan de*

grond gebonden' niet voor in de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften van het Gewestelijk RUP. **Het gegeven dat bedrijven voor intensieve veeteelt vaak niet aan de grond gebonden zijn, lijkt geen voldoende reden om aan te nemen dat de Vlaamse Regering bedoelde dat criterium in de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP te incorporeren in de term bedrijven voor intensieve veeteelt, waardoor per definitie slechts bedrijven die niet aan de grond gebonden zijn bedrijven voor intensieve veeteelt zouden kunnen zijn.**

Naast het veronderstelde grondgebonden karakter motiveert de bestreden beslissing de bestaanbaarheid met de stedenbouwkundige enkel door te wijzen op de aard van de exploitatie, zijnde een rundveebedrijf, en naar de omvang ervan, waarmee het vergunde aantal van 120 runderen wordt bedoeld. Het RUP maakt echter geen onderscheid tussen verschillende soorten dieren, en niemand zal tegenspreken dat een rundveebedrijf een bedrijf voor veeteelt is. Het aantal runderen dat wordt gehouden staat op zich los van de aard van de bedrijfsvoering. Dat de runderen 8 maanden per jaar zouden grazen op weidegronden, wat geen vergunningsplichtige exploitatie is, neemt niet weg dat ze dan nog steeds 4 maanden per jaar verblijven in een loods van 23 meter op 50, waarvoor wel een milieuvergunning noodzakelijk is. Belangrijk is vooral dat het niet zo is dat de runderen enkel gevoederd worden door ze 8 maanden per jaar buiten te laten grazen, en door ze de resterende 4 maanden in de stal te voederen met (op het bedrijf zelf geproduceerde) ruwe voeders. Bovenop die beide voedingsbronnen krijgen de dieren krachtvoerders. De beslissing van de Deputatie heeft het over een maandelijkse aanvoer van krachtvoerders, de bestreden beslissing over de aanvoer ervan 5 maal per jaar. **De kwalificatie van landbouw en veeteelt als extensief dan wel intensief heeft betrekking op de mate waarin er wordt ingegrepen op de natuurlijke processen die er de basis van zijn, ter verhoging van de productiviteit. Vanuit die benadering is het allerminst evident om de vergunde inrichting als een bedrijf voor niet-intensieve veeteelt te kwalificeren.**

Deze kwalificatie is geen zaak van beleidsmatige appreciatie, maar van de correcte interpretatie van de dwingende stedenbouwkundige voorschriften van het RUP. Door vast te stellen dat het eerste onderdeel van het eerste middel ernstig is in de mate dat er in wordt aangevoerd dat de verwerende partij de stedenbouwkundige voorschriften niet correct lijkt te hebben geïnterpreteerd, en dat haar beoordeling aangaande de overeenstemming van de vergunde exploitatie met die voorschriften daardoor gesteund lijkt te zijn op niet relevante criteria, zou de Raad van State zich niet in de plaats stellen van de verwerende partij.

De verzoekende partijen sluiten zich aan bij deze analyse, die vanuit juridisch oogpunt de juiste en redelijke interpretatie inhoudt van wat binnen de context van het GRUP dient te worden verstaan onder intensieve veeteelt.

...

#### Beoordeling door de Raad

##### 1.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de percelen gelegen zijn binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos' (hierna GRUP 'Deelproject 6C Parkbos') in een zone voor landbouw (artikel 9) en deels in een gebied met als overdruk Vista (artikel 1.3).

In de bestreden beslissing wordt eveneens vastgesteld dat de voorgestelde werken zo zijn ingeplant dat deze zich niet bevinden in de zone met overdruk Vista.

Deze gegevens worden niet betwist.

2.

Artikel 9.1 van het GRUP 'Deelproject 6C Parkbos' bepaalt onder meer:

*“Het gebied is bestemd voor landbouw. Natuurbehoud en landschapszorg, recreatief medegebruik en waterbeheersing zijn ondergeschikte functies.*

*Naast de in artikel 1 aangegeven mogelijkheden, zijn volgende werken, handelingen, voorzieningen, inrichtingen en functiewijzigingen – waarvoor volgens artikel 4.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een stedenbouwkundige vergunning vereist is – vergunbaar of toegelaten:*

- *alle werken, handelingen, voorzieningen, inrichtingen en functiewijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van het landbouwbedrijf. Een landbouwbedrijfszetel mag enkel de noodzakelijke bedrijfsgebouwen en de woningen van de exploitanten bevatten, evenals verblijfgelegenheid, verwerkende en dienstverlenende activiteiten voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaken. Nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, toeleverende en dienstverlenende activiteiten en landbouwverwante activiteiten zijn niet toegelaten.*

*...*

Uit deze bepalingen volgt dat in de gebieden bestemd voor landbouw onder meer alle werken, handelingen, voorzieningen, inrichtingen en functiewijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van het landbouwbedrijf vergunbaar of toegelaten zijn, met uitzondering van (a) nieuwe agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, (b) toeleverende en dienstverlenende activiteiten, en (c) landbouwverwante activiteiten.

De restricties voor “nieuwe agrarische bedrijven” die uit deze bepaling volgen, gelden derhalve niet voor “bestaande agrarische bedrijven”.

3.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient een vergunningsverlenende overheid duidelijk en op afdoende wijze de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt.

Bij het beoordelen van de wettigheid van de bestreden beslissing moet en kan derhalve slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

4.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dat een vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste (formele) zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.



5.

Een tussenkomende partij kan, hetzij, het verzoek tot vernietiging ondersteunen, waarbij de inzet van de rechtsstrijd evenwel niet kan gewijzigd worden, hetzij, een verweer voeren tegen het verzoek tot vernietiging.

In de onderliggende zaak voert de tussenkomende partij een verweer tegen de door de verzoekende partij aangevoerde middelen en verzoekt om het beroep van de verzoekende partijen ongegrond te verklaren.

De tussenkomende partij stelt in haar uiteenzetting evenwel dat het aangevraagde geen “nieuw agrarisch bedrijf” betreft, maar een herlocalisatie van een bestaand bedrijf en derhalve niet onder de restricties valt van artikel 9.1 van het GRUP ‘Deelproject 6C Parkbos’ voor “nieuwe agrarische bedrijven”.

Er moet echter vastgesteld worden dat de bestreden vergunningsbeslissing bij de beoordeling van het aangevraagde wel degelijk uitgaat van het gegeven dat het aangevraagde een “nieuw agrarisch bedrijf” betreft. Indien dit niet het geval zou zijn zouden de overwegingen onder “de juridische aspecten” in de bestreden beslissing, waarin wordt geoordeeld dat het aangevraagde niet kan beschouwd worden als een intensief veeteeltbedrijf, volledig zinloos en overbodig zijn.

De argumentatie van de tussenkomende partij komt derhalve neer op het betwisten van de motieven van de bestreden beslissing. Een tussenkomende partij kan echter niet met een nieuw middel, zelfs indien ze het verzoek tot vernietiging zou ondersteunen, de vernietiging bepleiten van een bestreden beslissing. Een tussenkomende partij kan immers door middel van haar tussenkomst de inzet van de rechtsstrijd niet wijzigen.

De argumentatie van de tussenkomende partij kan alleszins niet dienstig zijn bij haar verzoek om het beroep van de verzoekende partijen ongegrond te verklaren.

6.

De verwerende partij komt tot de conclusie dat het aangevraagde niet kan beschouwd worden als intensieve veeteelt op grond van de overwegingen dat (1) “de landbouw (...) vandaag de dag in het algemeen gekenmerkt (wordt) door een graad van mechanisatie en schaalvergroting, die zich ook in andere sectoren doorzet, zodat bezwaarlijk op basis daarvan kan gesteld worden dat het hier om een intensief of industrieel bedrijf gaat” (2) “gelet op de aard -een rundveebedrijf- en omvang -144 dieren- (...) bezwaarlijk gesproken (kan) worden van intensieve veeteelt” (3) “appellant (...) op voldoende wijze aan(toont) dat de veeteelt wel degelijk een grondgebonden karakter heeft” en (4) “ook het advies van de provinciale dienst Landbouw en Platteland (dit) bevestigt, net als het advies van Duurzame Landbouwontwikkeling, dat stelt dat het om een grondgebonden bedrijf gaat.”

De verwerende partij steunt haar beoordeling derhalve op het gegeven dat de graad van mechanisatie en schaalvergroting niet doorslaggevend is om te besluiten tot een industrieel of intensief bedrijf, op de aard en omvang van het aangevraagde veeteeltbedrijf, zonder dat duidelijk is waarom dit moet leiden tot de conclusie dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat het om een intensief of industrieel bedrijf gaat, en op de vaststelling dat het aangevraagde een grondgebonden karakter heeft, hetgeen dan volgens de verwerende partij blijkbaar wel tot de conclusie kan leiden dat het bedrijf niet als intensief kan beschouwd worden.

In de antwoordnota licht de verwerende partij deze overwegingen toe en stelt dat het voorzien in een eigen voederwinning niet onbelangrijk is om de hinder van het bedrijf in te schatten en te oordelen over het al dan niet intensief karakter ervan, maar dat daarnaast ook andere aspecten

een rol spelen, zoals de graad van mechanisatie en mate van schaalvergroting (waaronder aantal dieren), om na te gaan of het bedrijf gericht is op de hoogst mogelijke productiviteit en als intensieve veeteelt beschouwd moet worden en dat uiteindelijk het geheel van verschillende aspecten dient bekeken te worden om te oordelen of het al dan niet om intensieve veeteelt gaat.

De verwerende partij lijkt derhalve in haar antwoordnota te stellen dat onder “intensieve veeteelt” een bedrijf dient te worden begrepen dat gericht is op de hoogst mogelijke productiviteit en lijkt daarmee aan te sluiten op de overwegingen in het arrest van de Raad van State nr. 81.072 van 17 juni 1999, waar de verzoekende partijen naar verwijzen. De Raad van State overweegt in dit arrest dat het koninklijk besluit van 28 december 1972 geen nadere omschrijving van het begrip “intensieve veeteelt” geeft, waarna wordt verwezen naar de spraakgebruikelijke betekenis van het woord in “*Van Dale "Hedendaags Nederlands"*” waarin “intensieve veehouderij” omschreven wordt als “gericht op de hoogst mogelijke productiviteit”. Er moet inderdaad worden vastgesteld dat het begrip “intensieve veeteelt” evenmin wordt toegelicht of gedefinieerd in het GRUP ‘Deelproject 6C Parkbos’, zodat bij interpretatie van artikel 9 kan worden aangesloten bij de spraakgebruikelijke betekenis.

Nochtans moet vastgesteld worden dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet beoordeeld wat ze in haar antwoordnota zelf stelt dat moet beoordeeld worden om uit te maken of sprake is van “intensieve veeteelt”. In de bestreden beslissing wordt de graad van mechanisatie en de schaal van het aangevraagde niet beoordeeld. Zoals reeds hoger vastgesteld, omvat het aangevraagde onder meer het oprichten van een machineloods (20 meter x 40 meter), rundveestall voor 144 dieren (23 meter x 50 meter), overdekte mestvaalt, ... . In de bestreden beslissing wordt de schaal van het aangevraagde en de graad van mechanisatie niet in kaart gebracht, maar wordt slechts gesteld dat deze aspecten “bezwaarlijk” kunnen leiden tot de conclusie dat het om een intensief of industrieel bedrijf gaat. Het is allerm minst duidelijk op grond van welke elementen van het aanvraagdossier de verwerende partij tot deze conclusie komt. Het gegeven dat “landbouw vandaag de dag in het algemeen gekenmerkt wordt door een graad van mechanisatie en schaalvergroting” kan het niet beoordelen van deze aspecten alleszins niet verantwoorden.

De verwerende partij stelt verder in de bestreden beslissing dat de aanvrager voldoende aantoonst dat de veeteelt een “grondgebonden karakter” heeft, onder meer omdat hij over weidegronden beschikt in de nabijheid van de nieuwe site, dat de dieren een groot deel van het jaar op de weiden kunnen grazen en de aanvrager volledig kan instaan van de productie van het benodigde voedsel, en zelfs overschot heeft. In de antwoordnota stelt de verwerende partij dan weer dat de aanvrager “grotendeels” in eigen voederwinning kan voorzien, waarbij het voorzien in een eigen voederwinning als niet onbelangrijk wordt omschreven om de hinder van het bedrijf in te schatten en te oordelen over het al dan niet intensief karakter ervan. De Raad kan daarbij echter niet naast de gegevens kijken die vermeld worden over het aangevraagde bedrijf in het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 27 november 2012, waarin beslist is over de milieuvergunningaanvraag. In dit besluit wordt onder meer vermeld “dat dieren gedurende 8 maanden per jaar buiten verblijven en alleen in de winterperiode in de stal verblijven” en “dat er slechts 5 maal per jaar voeders geleverd worden en de voedersilo’s zich binnen in de loods bevinden”. Uit deze vermeldingen blijkt derhalve dat de dieren een derde van het jaar in de stal verblijven en dat er niet onbelangrijke toelevering is van “voeders” voor de dieren, die kan gericht zijn op het bereiken van een hoge productiviteit. De verwerende partij stelt in de antwoordnota dat een exploitatie gericht op het afmesten tot slachtrijpe dieren, niet “per se” betekent dat het intensieve veeteelt betreft. Het is dan echter de taak van het vergunningverlenend bestuursorgaan om te onderzoeken en te beoordelen of de concrete exploitatie als “intensief” moet beschouwd worden, waarbij het allerm minst evident is om een exploitatie die gericht is op een hoge productie te beschouwen als niet intensief.

7.

De conclusie van het voorgaande is dat uit de bestreden beslissing geen zorgvuldige beoordeling blijkt van de verenigbaarheid van het aangevraagde met artikel 9.1 van het GRUP 'Deelproject 6C Parkbos'.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

## **VII. HET TOEPASSEN VAN DE BESTUURLIJKE LUS**

1.

De tussenkomen partij verzoekt om toepassing te maken van artikel 4.8.4 VCRO indien de Raad van oordeel zou zijn dat een of meerdere middelen gegrond zouden zijn.

2.

Art. 4.8.4, §1 VCRO bepaalt het volgende:

*“Ter oplossing van een voor de Raad gebrachte betwisting kan de Raad het vergunningverlenende bestuursorgaan in elke stand van het geding met een tussenuitspraak de mogelijkheid bieden om binnen de termijn die de Raad bepaalt een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen of te laten herstellen, tenzij belanghebbenden, vermeld in artikel 4.8.11, daardoor onevenredig kunnen worden benadeeld.*

*Onder de onregelmatigheid in de bestreden beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt verstaan een onregelmatigheid die herstelbaar is zodat de bestreden beslissing niet langer onregelmatig is in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid, en de beslissing gehandhaafd kan blijven.”*

3.

De onregelmatigheid die bij de bespreking van het eerste middel is vastgesteld betreft een onzorgvuldige beoordeling van het aangevraagde. Het herstellen van deze onregelmatigheid vereist een nieuwe, zorgvuldige beoordeling van het aangevraagde waarbij de verwerende partij na een zorgvuldig nieuw onderzoek en beoordeling zal moeten beslissen of het aangevraagde al dan niet dient beschouwd te worden als een “intensief veeteeltbedrijf” en waarbij het niet evident is dat de vastgestelde onregelmatigheid, zoals bedoeld in artikel 4.8.4, § 1, tweede lid VCRO, herstelbaar is.

Er kan derhalve niet worden ingegaan op het toepassen van de bestuurlijke lus.

## **VIII. KOSTEN**

Op het verzoek van de verwerende partij om, in bijkomende orde en in voorkomend geval, de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

#### OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van SECRETARIS-GENERAAL van het departement Landbouw en Visserij is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk in hoofde van de zevende en elfde verzoekende partij.
3. Het beroep is ontvankelijk en gegrond in hoofde van de overige verzoekende partijen.
4. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 26 juli 2012, waarbij aan de aanvragers de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het herlokaliseren van een landbouwbedrijf (rundveebedrijf) op de percelen gelegen te 9840 De Pinte, Polderdreef 66 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 231 w2 en 231 x2.
5. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvragers en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
6. De Raad legt de kosten van het beroep van de zevende en elfde verzoekende partij, begroot op 275,00 euro voor elk, ten laste van deze partijen. De kosten van de overige verzoekende partijen, begroot op 3025,00 euro komen ten laste van de verwerende partij.
7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 november 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ